

Аничка

Азъ додохъ... азъ нѣма да стоя много... азъ додохъ само... (не може да продължава, сѣда на миндеря, закрива очи и заплаква)

Стаменка (затичва се къмъ нея)

Аничке! Какво има, Аничке! Аничке... Аничке, ако ти се е случило нѣщо, кажи. Аничке, ний сме свои. Кажи, ако ли...

Аничка

Нищо не ми е... домжчнѣ ми. Азъ додохъ... Азъ нѣма да стоя много... видѣхъ обявлението за стаята и искамъ да ви попитамъ, нѣма ли да я дадете пакъ на мене..

Рашко

Ехъ, Аничке! Туй ли било!

Стаменка

Стаята е праздна, Аничке, вземи я като искашъ.

Аничка

Азъ ще си плащамъ.

Рашко

Е... вижъ сега... Дадено! Дадено!

Стаменка

Лесно е то за плащането, ний се знаемъ. Ами де се изгуби ти, Аничке? Не доде, не се обади...